

[Miljøministeren]

I landforureningsrapporten er det vurderet, at der end ikke ved det »værst tænkelige« uheld vil kunne indtræde akutte sundhedsmæssige skadesymptomer i befolkningen. Derimod kan der opstå et antal kræftskader, som vil vise sig gennem en periode på ca. 30 år, begyndende ca. 5 år efter uheldet, og der vil yderligere kunne opstå et antal fosterskader og arvelige følger.

Som det fremgår af rapporten, er denne vurdering baseret på beregnede individueller doser, som forudsætter, at alle individer i små delområder får samme dosis. I virkeligheden ville de enkelte individer på grund af helt lokale forhold og på grund af forskellige livsmønstre få forskellige doser. Det kan derfor ikke udelukkes, at et mindre antal individer ville kunne få en så stor dosis på kort tid, at de kunne få symptomer på akut strålesyge.

Såfremt der – helt utænkeligt – *ikke* bliver iværksat nogen foranstaltninger mod strålingen fra den radioaktive landforurening, vil de sundhedsmæssige virkninger af et eventuelt udslip ifølge de beregnede eksempler i rapporten maksimalt beløbe sig til ca. 24.000 kræftdødsfald over en periode på 30 år, begyndende ca. 5 år efter uheldet (heraf ca. 20.000 fra anvendelsen af forurenede levnedsmidler), ca. 1.500 fosterskader og ca. 19.000 arvelige følger i alt.

Sammenholder man disse tal med de »naturligt« forekommende tal for en 30-årig periode, henholdsvis 400.000, 60.000 og 200.000, ses, at virkningerne af det »værst tænkelige« uheld ville svare til en stigning i antallet af »naturlige« tilfælde på henholdsvis ca. 6 pct. i antallet af kræftdødsfald, 2,5 pct. i antallet af fosterskader og 10 pct. i antallet af arvelige følger i en 30-årig periode.

Ved anvendelse af passende modforanstaltninger kan disse sundhedsmæssige virkninger af det »værst tænkelige« uheld ifølge rapporten nedsættes betydeligt, men det vil ikke være muligt at træffe modforanstaltninger, som vil kunne yde befolkningen 100 pct. beskyttelse mod strålingen som følge af uheldet. De modforanstaltninger, der kan iværksettes for at nedbringe antallet af sundhedsskader, medfører en række økonomiske, beskæftigelsesmæssige og sociale konsekvenser for samfundet.

De sundhedsmæssige og samfundsøkonomiske konsekvenser af et »værst tænkeligt«

uheld er i rapporten forsøgt vurderet for 3 forskellige foranstaltningsniveauer. (Ved foranstaltningsniveau forstås omfanget af de foranstaltninger, der foretages for at begrænse virkningerne af uheldet).

Ifølge denne vurdering kan de sundhedsmæssige virkninger af den radioaktive landforurening ved anvendelse af *det højeste foranstaltningsniveau* reduceres til ca. 1.500 kræftdødsfald, ca. 100 fosterskader og ca. 1.200 arvelige følger i alt. Hertil kommer ca. 870 kræftdødsfald over en 30-årig periode, ca. 55 fosterskader og ca. 700 arvelige følger i alt i efterfølgende generationer, som kan blive de direkte følger af strålingen fra skypassagen. Sammenholder man igen disse tal med de »naturligt« forekommende tal for en 30-årig periode, ses, at virkningerne af det »værst tænkelige« uheld ville svare til en stigning i antallet af »naturlige« tilfælde på henholdsvis 0,59 pct. i antallet af kræftdødsfald over en 30-årig periode, 0,26 pct. i antallet af fosterskader og 0,95 pct. i antallet af arvelige følger i alt i efterfølgende generationer.

Reduktionen af de sundhedsmæssige virkninger af den radioaktive landforurening vil først og fremmest kræve, at levnedsmidler fra de forurenede områder ikke anvendes, hverken til menneskeføde eller til husdyrfoder. Hertil kommer en måneds midlertidig fraflytning af de mest forurenede områder. Her kan der blive tale om ca. 630.000 mennesker fra et område på ca. 565 km². Gader, veje m.m. skal gennemspules for radioaktive stoffer, parcelhusgrunde skal gennemgraves m.v. For landbrugets vedkommende bygger beregningerne blandt andet på, at den stående afgrøde i de forurenede områder på Sjælland og Fyn kasseres i uhedsåret, og at landbrugsproduktionen på Sjælland i disse områder omlægges. De samfundsøkonomiske omkostninger som følge af disse foranstaltninger beløber sig ifølge rapporten skønsmæssigt til i alt ca. 8–9 mia kr. i de første 10 år efter uheldet. Efter de første 10 år vil de årlige omkostninger som følge af landbrugets produktionsomlægning antagelig aftage, bl.a. som følge af en løbende produktionstilpasning.

Rapporten har lagt til grund, at erhvervmæssigt ophold i et forurennet område må accepteres ud fra andre og noget højere dosis-kriterier end dem, der er foreslået som ac-